

Висновок

Національного агентства з питань запобігання корупції до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо повноважень Антимонопольного комітету України у сфері публічних закупівель» (реєстр. № 3132 від 27.02.2020) з урахуванням тексту законопроекту від 30.04.2020, підготовленого до другого читання

Згідно з пояснювальною запискою проект Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо повноважень Антимонопольного комітету України у сфері публічних закупівель» (далі – законопроект) спрямований на вдосконалення роботи Антимонопольного комітету України як органу оскарження у сфері публічних закупівель.

На думку суб'єкта законодавчої ініціативи, досягти цієї мети можна шляхом внесення змін до законів України «Про Антимонопольний комітет України», «Про запобігання корупції» (далі – Закон) і «Про державну службу».

За результатами аналізу зазначеного законопроекту Національне агентство з питань запобігання корупції в межах повноважень вважає за доцільне висловити міркування виключно в частині, що стосується внесення змін до Закону.

Законопроектом пропонується внести зміни до п.п. «і» п. 1 ч. 1 ст. 3 Закону, згідно з якими суб'єктами, на яких поширюється дія Закону, є «члени державних колегіальних органів, у тому числі уповноважені з розгляду скарг про порушення законодавства у сфері публічних закупівель».

Відповідно до чинної редакції п.п. «і» п. 1 ч. 1 ст. 3 Закону суб'єктами, на яких поширюється дія Закону, є члени державних колегіальних органів.

Водночас системний аналіз запропонованих змін до Закону України «Про Антимонопольний комітет України» не дає змоги однозначно *визначити статус уповноважених з розгляду скарг* про порушення законодавства у сфері публічних закупівель та віднести їх до членів державних колегіальних органів.

Згідно з ч. 8 ст. 6-1 законопроекту уповноважені з розгляду скарг у сфері публічних закупівель є членами Комісії з розгляду скарг у сфері публічних закупівель та не є державними уповноваженими Антимонопольного комітету України. Разом з тим у ч. 7 ст. 11 Закону України «Про Антимонопольний комітет України» чітко встановлено, що державні уповноважені є членами Антимонопольного комітету України як вищого колегіального органу, і таке викладення норми дає змогу віднести їх до членів державних колегіальних органів, тобто суб'єктів, визначених п.п. «і» п. 1 ч. 1 ст. 3 Закону.

Таким чином, якщо уповноважені з розгляду скарг про порушення законодавства у сфері публічних закупівель не мають статусу членів державного колегіального органу, то для забезпечення правової визначеності норми із пропозиції зміни до п.п. «і» п. 1 ч. 1 ст. 3 Закону необхідно виключити слова «у тому числі». В іншому випадку їх статус ототожнюється зі статусом членів державного колегіального органу. З огляду на зазначене п.п. «і» п. 1 ч. 1 ст. 3 Закону доцільно викласти у такій редакції: «члени

державних колегіальних органів, уповноважені Антимонопольного комітету України з розгляду скарг про порушення законодавства у сфері публічних закупівель».

Окремо слід зауважити, що з огляду на закріплення у законопроекті за уповноваженими з розгляду скарг про порушення законодавства у сфері публічних закупівель виключної компетенції щодо розгляду скарг вбачається цілком правильним і доречним віднесення їх до суб'єктів, на яких поширюються вимоги та обмеження, встановлені законодавством у сфері запобігання корупції.

Узагальнюючі висновки: у цілому позитивно оцінюючи ідею віднесення уповноважених з розгляду скарг про порушення законодавства у сфері публічних закупівель до суб'єктів, на яких поширюються вимоги Закону, вважаємо, що законопроект в частині змін до п.п. «і» п. 1 ч. 1 ст. 3 Закону потребує редакційного доопрацювання, з урахуванням викладених міркувань.

**Керівник Департаменту
антикорупційної політики**

Дмитро КАЛМИКОВ